

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/56/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715201268
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5715201268.6

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s. r. o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ján Šoltés, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, P. O. BOX 205 proti žalovanému Y. M., G.. XX.XX.XXXX, G. K. M. M., t. č. na neznámom mieste zastúpeného opatrovníkom Mestom Martin v konaní o zaplatenie 1 372,49 € s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť 773,50 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 110,50 € od 21. 03. 2012 do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 110,50 € od 21. 04. 2012 do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 110,50 € od 21. 05. 2012 do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 110,50 € od 21. 06. 2012 do zaplatenia, s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 110,50 € od 21. 07. 2012 do zaplatenia a 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 110,50 € od 21. 08. 2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O nároku žalobcu na zaplatenie sumy 192,50 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 10. 03. 2012 do zaplatenia sa konanie zastavuje.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde 04. 02. 2015 sa pôvodne obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku, IČO: 35 923 130 proti žalovanému domáhala zaplatenia sumy 1 372,49 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 10. 03. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že so žalovaným dňa 19.02.2009 uzavrel zmluvu o pôžičke č. 2060447, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku v celkovej sume 4 641 € na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Pôžička mala byť splatná 42 mesačnými splátkami v sume po 110,50 €, avšak z tejto sumy žalovaný zaplatil len 3 438 €. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca listom z 29. 02. 2012 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dnešného dňa však žalovaný dlžné splátky neuhradil a celkovo žalobcovi dlhuje istinu uplatňovanú žalobou.

V priebehu konania žalobca oznámil súdu, že uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávok s obchodnou spoločnosťou uvedenou v záhlaví tohto rozsudku a preto súhlasí, aby na jeho miesto do konania vstúpila obchodná spoločnosť uvedená v záhlaví tohto rozsudku.

Následne žalobca uvedený v záhlaví tohto rozsudku dňa 07. 07. 2015 doručil súdu návrh na zámenu v osobách žalobcu. Uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/56/2015 zo dňa 03. 09. 2015 súd pripustil zámenu v osobách žalobcu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Žalobca potom podaním zo dňa 12. 01. 2016, ktoré došlo na súd 13. 01. 2016 zobral čiastočne žalobu späť v časti, kde uplatňoval zmluvnú pokutu a poplatky vo výške 192,95 €, ktorá suma bola započítaná do istiny uplatňovanej v žalobe. Uviedol, že suma 1 372,49 € je vypočítaná ako súčet nesplatenej úverovej istiny vo výške 1 179,54 €, čo je celková dlžná suma úveru ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu vrátane nesplatených úverových splátok a ďalej je tvorená sumou 192,95 €, čo predstavuje súčet zmluvných pokút vo výške 189,84 € a manipulačného poplatku v sume 3,11 €. Preto žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 1 179,54 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 10. 03. 2012 do zaplatenia a uviedol, že táto istina pozostáva z dlžnej sumy 650,50 €, čo predstavuje neuhradené úverové splátky č. 32, ktorá bola zročná k 20. 10. 2011, z ktorej ostala nezaplatená suma 98 € a ďalej splátky 33 až 37 splatné od 20. 11. 2011 do 20. 03. 2012 každá v sume 110,50 € a ďalej táto suma pozostáva z dlžnej sumy predčasne zosplatenej istiny zostatku úveru v sume 529,04 €, pričom konkrétne ide o úverovú istinu splátok od 38 splátky do 42. splátky, ktorá bola zročná 20. 08. 2012.

V priebehu konania potom nový žalobca na žalobe takto vymedzenej zotrval.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, pretože sa mu ju nepodarilo doručiť do vlastných rúk, keďže sa nezdržiava v mieste svojho trvalého bydliska a iné miesto jeho pobytu sa súdu nepodarilo zistiť napriek rozsiahlym šetreniam, ktoré súd v tomto smere vykonal.

Súd preto žalovanému podľa § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil opatrovníka pre konanie v osobe mesta, kde mal žalovaný naposledy trvalé bydlisko. Ani opatrovník žalovaného sa však v spore nevyjadril.

Na pojednávaní dňa 19. 05. 2016 súd vykonal dokazovanie čítaním listín žalobcom pripojených do súdneho spisu a takto vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci:

Je pravdou, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku a žalovaný dňa 19. 02. 2009 uzavreli zmluvu o poskytnutí rýchlej pôžičky, ktorou pôvodný veriteľ poskytol žalovanému pôžičku v sume 3 000 €, ktorá mala byť splácaná 42 mesiacov s tým, že výška splátky predstavovala 110,50 €, RPMN 30,10 %, celková suma k zaplateniu predstavovala potom 4 641 €, konečná zročnosť pôžičky bola 42. mesiac od uzavretia zmluvy a priemerná hodnota RPMN 20,09 €. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky a Všeobecné obchodné podmienky veriteľa. Podľa splátkového kalendára pripojeného k zmluve boli splátky zročné k 20. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná 20. 03. 2009. Z prehľadu splátok a úhrad potom vyplynulo, že žalovaný celkovo zaplatil sumu 3 438 €. Z listu pôvodného veriteľa obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding zo dňa 29. 02. 2012 vyplynulo, že veriteľ vyčíta žalovanému riadne nesplácanie pôžičky, pričom ku dňu spísania listu žalovaný má vo vzťahu k veriteľovi dlh a preto ho veriteľ vyzýva k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy. Celkovú sumu 1 246,90 € mal žalovaný zaplatiť do troch dní od doručenia upomienky, ktorá mu podľa podpísanej doručenky bola doručená do vlastných rúk 06. 03. 2012.

V konaní nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, že by žalovaný bol dlh, ku ktorého zaplateniu bol vyzvaný žalobcovi zaplatil ku dňu vyhlásenia rozsudku.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu je dôvodná iba čiastočne.

V čase rozhodovania súdu platilo ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z..

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Je nesporné, že pôvodný veriteľ so žalovaným uzavrel zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru za účinnosti vtedy platného zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa splátkového kalendára splátky mali byť zročné k 20. dňu kalendárneho mesiaca, pričom prvá splátka bola zročná 20. 03. 2009 a posledná bola zročná k 20. 08. 2012. Žaloba bola podaná na súd 04. 02. 2015, z čoho vyplýva, že nepremiľčané sú len splátky, ktoré sa stali zročné v období kratšom ako tri roky pred podaním žaloby, to znamená, ktoré sa stali zročné až po 04. 02. 2012. V tomto prípade ide o sedem posledných splátok po 110,50 €, ktoré spolu predstavujú sumu 773,50 €. Pre súd je nesporné a táto skutočnosť vyplýva aj z judikatúry súdov Slovenskej republiky pred 01.05.2014, že na právne vzťahy medzi dodávateľom a spotrebiteľom napriek tomu, že úverová zmluva je upravená Obchodným zákonníkom, je nutné inak aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie a oporou pre takýto záver podľa presvedčenia súdu poskytovalo aj v roku 2012 a aj v čase uzavretia zmluvy platné ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Je nepochybné, že nakoniec takéto ustanovenie Občianskeho zákonníka platilo aj v čase uzavretia úverovej zmluvy teda v roku 2009. Preto podľa presvedčenia súdu vzhľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sa týkajú úpravy premiľčania nároku predovšetkým ustanovenie § 101 a 103 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premiľčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premiľčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premiľčania dovoľá, nemožno premiľčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premiľčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa mohlo právo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premiľčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>>), začne plynúť premiľčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Súd preto dospel k presvedčeniu, že vzhľadom na premiľčaciu dobu upravenú Občianskym zákonníkom sú premiľčané nároky žalobcu, ktoré sa stali zročné pred 04. 02. 2012.

Súd preto žalobcovi priznal len nárok na zaplatenie siedmich nepremiľčaných splátok spolu vo výške 773,50 €. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, súd ich žalobcovi nepriznal tak ako žiadal, predovšetkým preto, že dospel k presvedčeniu, že žalobca nepreukázal, že by sa dlh stal zročným už k 09. 03. 2012. Predovšetkým žalobca neprodukoval dôkazy a nepreukázal, že by zmluva obsahovala ustanovenie, v zmysle ktorého bolo možné vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, teda že by zmluva obsahovala dojednanie účastníkov podľa § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

Žalobca síce preukázal, že pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na zaplatenie zvyšku dlhu upomienkou z 29. 02. 2012, avšak nepreukázal, že by mal právo takto postupovať a odchyliť sa od dohody v zmluve o splácaní dlhu v zmysle splátkového kalendára. Preto súd žalobcovi priznal mu nárok na úroky z omeškania vždy odo dňa nasledujúceho po zročnosti tej ktorej nepremiľčanej splátky. Vzhľadom na to, čo je vyššie uvedené, súd potom vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol a v tej časti, kde žalobca obmedzil žalobou uplatnený nárok o sumu 192,50 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania súd konanie podľa § 96 ods. 1 tretia veta zastavil.

Keďže žiadny z účastníkov nebol v konaní plne úspešný, súd o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.